

Preek over zondag 4 H.C.
(14-2-2010)

Orde van dienst

Welkom en mededelingen

Zingen Ps. 95:1, 2

Votum en groet

Zingen Ps. 8:1, 3, 4, 6

Gebed

Schriftlezing Jes. 53

1 Joh. 4:8b-10

Zingen Gez. 179:1, 4, 5

Tekstlezing HC 4; Jes. 53:6

Verkondiging 'God is liefde - op Golgotha'

Zingen Gez. 451

Dankgebed

Zingen Credo (=E.L. 274a)

Collecte

Zingen E.L. 374 (=Opw. 407)

Zegen

Amenlied Gez. 21:7

Broeders en zusters, Gemeente van Jezus Christus,

Frans was jarig gisteren. Hij is 14 jaar geworden. Van zijn ouders kreeg hij een gaaf cadeau: een iPhone met abonnement. Een prachtig cadeau, een leuk speeltje. Maar ook een *duur* cadeau. En dus een *groot* cadeau voor een jongen van 14 jaar. Ook al krijgt hij 'm omdat hij flink moet reizen naar school, en zijn ouders hem graag willen kunnen bereiken.

De gebruiksaanwijzing hoeft z'n vader Frans heus niet uit te leggen - dat lukt hem zelf wel. Maar Frans krijgt er wèl een *instructie* bij: "Frans, je hebt het journaal gezien gisteren. Over die ringtone-aanbieders. Je downloadt een coole ringtone, maar ondertussen kom je stiekem aan een duur contract vast te zitten. Kijk daarvoor uit, pas op met downloaden, begin niet zómaar ergens aan!".

Een mooi cadeau, met liefde gegeven - en de nodige instructies erbij. Genoeg waarborgen om alles goed te laten verlopen.

Maar. U voelt 'm vast wel aankomen. Frans ontdekt een gave ringtone, en gaat 'm downloaden... en komt aan een duur contract vast te zitten.

Dat komt z'n vader onherroepelijk te weten. En dan ontploft hij: "Ik had je nog zó gewaarschuwd!! En tòch heb je niet opgelet! Nou - dan ga je ook maar voor straf het abonnement betalen van je zakgeld, net zolang tot het abonnement is stopgezet".

Maar ja... voordat Frans van z'n zakgeld die abonnementskosten heeft betaald... dat duurt nog wel even...

Zijn grote broer Henk krijgt medelijden. "Pa, dit wordt niks, Frans kan dat nooit betalen. Weet u wat - ik betaal dat abonnement wel, ik heb een baan en dus geld genoeg".

Dit is een huis-tuin-en-keuken-verhaal, maar dat is wèl precies wat er met de schepping aan de hand is.

De schepping - dat prachtige cadeau van de HERE God aan de mens. Perfect, gaaf tot in de puntjes - er mankeerde werkelijk he-le-maal *niets* aan.

God had er nog een instructie bij gegeven: NIET van die éne boom eten.

Genoeg waarborgen dus om alles goed te laten verlopen.

Maar. De mens is doof voor Gods waarschuwing. Hij vindt die ene boom zó interessant, en de vruchten lijken zó lekker - hij downloadt er tòch eentje van.

Dat komt de Schepper onherroepelijk te weten - en Hij ontploft! U kunt het in Genesis 3 lezen: Vervloekt... vervloekt...vervloekt!

Is dat niet een beetje onterecht, die reactie van God? Had Hij het nou nodig - om zó hard te reageren?

Zo vragen *wij mensen* ons af. Op z'n minst. Als wij onze mening, ons oordeel al niet klaar hebben.

Maar. Hebben we dan die reactie van God wel gepeild - voor zover wij mensen dat kunnen?

Hebben we daar behalve *boosheid* ook *teleurstelling* en *verdriet* in gehoord?

En daarbij komt dan nog: Is wat *wij* ervan vinden van belang?

God Zelf laat weten in zijn Woord: De Schepper laat de ongehoorzaamheid van de mens *niet* over Zijn kant gaan, maar straft *zijn Zoon Jezus Christus* daarvoor - en bewijst dáármee dat Hij *liefde* is.

In Jes. 53 is zichtbaar *dat* en *hoe* God dat doet. Jesaja spreekt hier in termen van ziekte en genezing - dat levert mij een mooie driedeling op: ziekte, medicijn, genezing.

Het eerste waar we op letten, is ziekte. *Onze ziekte*. De ziekte van ons mensen, van de mensheid.

Vers 4 heeft het daarover: over het probleem van de mensen **[lezen Jes. 53:4]**. Dat probleem is ziekte, lijden. Zoals later Paulus daarover schrijft, in Rom. 8:22. De schepping zucht en lijdt, onder natuurrampen als tsunami's en aardbevingen, hongersnood en watersnood. En ook 'wij mensen' zuchten en lijden daaronder.

Maar het probleem gaat dieper dan 'alleen maar' ziekte en lijden.

Dat maakt vers 5 duidelijk - als Jesaja woorden in de mond neemt als 'zonden', 'wandaden' **[lezen Jes. 53:5]**. Dat gaat dieper dan 'ziekte' - en dat zet alles in een veel groter kader: geen rampen, geen lijden zonder zonde, zonder wandaden!

Daarin wordt ook een stuk *verantwoordelijkheid* duidelijk.

Want vergeet niet: het gaat hier niet in de allereerste plaats om een vader tegenover zijn kind! De relatie tussen God en de mens - tussen God en deze eerste mensen, Adam en Eva - is een heel andere. Dan hebben we het meer over een *Koning* en zijn *onderkoning!* In Psalm 8 is die relatie ook heel goed zichtbaar: de mens die *bijna goddelijk* is gemaakt!

We hebben het over de Koning die zijn koninkrijk in handen heeft gegeven van zijn onderkoning, in het gerechtvaardigde vertrouwen dat die onderkoning capabel en verstandig genoeg is om over dat koninkrijk te regeren.

Maar wat gebeurt er met een onderkoning die in opstand komt? Als hij het er al levend afbrengt, wordt hij op z'n minst ontslagen, de laan uitgestuurd! Dat vinden we ook niet meer dan terecht.

Dat is *precies* wat er in Gen. 3 gebeurt: de mens, Gods onderkoning, wordt de tuin van Eden uit gestuurd. Weg van de verbinding met het leven, de levensboom.

En toch wordt de mens niet *ontslagen*. Dat brengt ons bij het tweede punt: Medicijn.

De mens wordt niet *ontslagen*. Hij wordt wel de tuin van Eden, maar niet 'de laan' uitgestuurd.

Hij wordt wel *gedegradeerd*. Dat is de straf die God oplegt aan de mens die tegen Hem in opstand is gekomen. Degradatie - van het niveau van leven naar dood. DOOD - dat was de waarschuwing van God al geweest: "*dan zul je onherroepelijk sterven*" (Gen. 2:17).

En dat is nu ook de vervloeking: "*Stof ben je, tot stof keer je terug*" (Gen. 3:19).

DOOD - dat is Gods straf voor de mens.

Maar dood is *voor de Schepper* alleen maar *ziekte*. Een ziekte die Hij gaat *genezen!*

En het *medicijn* dat God gaat gebruiken, is: dat hij een *Ander* gaat straffen in plaats van ons mensen **[lezen Jes. 53:6b, 10a]**.

Ja - God straft wèl. De Schepper maakt duidelijk dat Hij geen loopje met Zich laat nemen! Hij laat de ongehoorzaamheid van de mens, zijn onderkoning, *niet* over Zijn kant gaan.

Maar, schrijft later Johannes: juist *dàt* is *liefde*. Juist *dááran* kun je zien dat God liefde is **[lezen 1 Joh. 4:9-10]**.

Eigenlijk is dat meteen in Gen. 3 al te zien: dat God wil voorkomen dat de mens van de levensboom plukt. Want anders was er *nooit* een eind gekomen aan ellende en ongelukigheid - *nu* duurt dat maar een mensenleven. God beschermde de mens dus tegen een eeuwig ongelukkig leven!

God is *liefde*. En dat kun je het beste zien op Golgotha. Want *dáár* strafte God zijn Zoon Jezus Christus, in onze plaats. Want het is *Jezus*, op wie dit gedeelte van Jes. 53 slaat - vertelt later Filippus aan de Ethiopiër (Hand. 8:35).

God strafte zijn Zoon - en dus eigenlijk *Zichzelf*.

Juist op Golgotha kun je zien dat God liefde is, en *hoe* God liefde is. Want, schrijft later de apostel Petrus, God wilde niet dat er iemand verloren zou gaan. Maar daar was maar één medicijn voor: dat een Ander gestraft zou worden in de plaats van de mensen. En God zette dat medicijn in - hoe duur dat ook was. Liever zijn Zoon Jezus dood dan dat *de mensen* te gronde zouden gaan.

Als je naar *Golgotha* kijkt, naar wat daar is gebeurd, dan leer je God kennen, dan kijk je Hem in zijn hart.

God heeft het éne en enige medicijn ingezet om onze ziekte te genezen. En met succes! Dat is het derde waar we op letten.

[lezen Jes. 53:5b; nadruk nu op 'welzijn' en 'genezing']

Wat levert de straf van God ons op? Welzijn! Genezing!

Welzijn - je zit weer lekker in je vel, je voelt je goed, je hebt het goed; er is *niets* waar je je zorgen over moet maken. Je komt *niets* te kort.

Genezing - je bent weer gezond van lijf en leden; gezond van geest, ziel en lichaam. De mens is weer *gaaf* - zoals in het begin: "*zéér goed!*"

Welzijn en genezing - dat is: "léven om Jezus' wil, in eeuwigheid"!

U voelt wel: het woord 'genezing' trekt een enorm perspectief open. Dan gaat het niet alleen over 'vandaag of morgen', maar uiteindelijk echt over 'straks'. Nú is het nog zo dat wij mensen nog te maken hebben met een schepping die *gebroken* is - we weten ervan, al is Haïti al geen voorpagina-nieuws meer.

En tòch is de schepping in *Gods* ogen alweer gaaf. *Straks* zullen ook wij met *eigen* ogen zien dat we genezen en gaaf zijn.

Dat grote perspectief lezen we ook al in Jes. 53:11. "*Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht*".

Recht! Ook *dat* is het gevolg van die genezing! De mens komt weer *recht* voor God te staan. De mens kan God weer in de ogen kijken!

Recht - dat wil zeggen: er is en wordt recht gedáán! Die degradatie van de mens wordt *teruggedraaid!*

En wat dat betekent, zien we in Openb. 22:5. "*Zij zullen als koningen heersen*". Dáár zijn Adam en Eva weer terug! En wij met hen! De mens is weer wat hij was en zoals hij was *bedoeld*: *koning* van de schepping; onderkoning namens God.

Dat is de positie waar de mens recht op heeft - *omdat* God straft, omdat God hééft gestraft.

Dat was wèl *nodig!* Zonder straf geen recht. Maar nu er gestraft *is*, nu de schuld geboet *is*, kan God de mens weer *recht* doen. En kan de mens zijn rechten ook laten *gelden* - in Jezus' Naam.

Brs./zrs., ik hoop dat u zó in 'de leer van de eeuwige straf' tòch *Evangelie* ziet en hoort - *goede* boodschap.

Het is waar: daar moeten wij *moeite* voor doen. Want het lukt ons niet meer zo goed, om Gods liefde te rijmen met straf en gerechtigheid. In onze oren is het een *harde leer*: dat God toorn en straf eist en daar *niets* van afdoet - maar eist dat aan zijn gerechtigheid wordt voldaan.

Moest God daar nou ècht voor straffen? Was straf nou wèrkelijk nodig? Dat is toch onbegrijpelijk?!

Ja - dat is het. Maar dat was het voor Jesaja toch óók al? Lees eens vers 1: "Wie gelooft wat wij hebben gehoord?". Het ís toch ook niet te geloven?!

En lees in Joh. 6 hoe het afloopt na de woorden van Jezus. Daar klinkt datzelfde argument: deze rede is hard - we kunnen het niet aanhoren.

En tòch bleven die 12 discipelen bij hun Meester... omdat zij die woorden niet hard vonden? Dat lijkt me sterk. Voor hen zal het net zo onbegrijpelijk geweest zijn als voor de andere mensen. En tòch blijven ze... want ze weten geen alternatief: "Waar moeten we heen? *U* hebt woorden van eeuwig leven". Je kunt Jezus wel afdanken en bij het grof vuil zetten - maar wat dan? Je gooit er óók de goede woorden, het léven, mee weg!

Want: wat als God naar ons zou luisteren, en *niet* aan die straf zou vasthouden? Dan zou God niet *God* zijn. Want een God met Wie je een loopje kunt nemen, die over Zich laat lopen - wat is dat voor een God? Dat kan toch niet de God zijn op Wie jij je leven bouwt?!
Nee - die straf is er en blijft er... omdat God *God* is!

En wat als God niet zijn Zoon Jezus Christus zou straffen? Dan zouden *wij* gestraft worden - en dus DOOD zijn en blijven! Want die toorn van God, die is er, die is realiteit. En die verdwijnt alléén als je in Jezus Christus gelooft. Lees wat Johannes schrijft [**lezen Joh. 3:36**].

Maar dàt is dus precies Gods liefde - schrijft Johannes in zijn eerste brief [**lezen 1 Joh. 4:9-10**]. De Schepper laat de ongehoorzaamheid van de mens niet over Zijn kant gaan - maar straft *zijn Zoon Jezus Christus* ervoor.

En dat kun je alleen maar zien als je de Enige Weg gaat - en kijkt naar Jezus die zei: "*Ik ben de weg*". Alleen als je bij *Jezus* je heil zoekt, met heel je ziel en zaligheid aan Hem vasthoudt - hoe hard zijn woorden ook mogen klinken -, dan *zie* je het ook: dat God liefde is.

En dat is in Jes. 53:1 naast het onbegrip ook de *uitdaging*: wie durft? Wie durft geloven? Wie durft *dit* te geloven? Dat God wel degelijk straft - maar dat Hij *zijn Zoon Jezus* straft voor de ongehoorzaamheid van de mensen? Zal ook voor *ons* gelden wat Jesaja schreef? [**lezen Jes. 53:4b**] Néé toch?!

Laten wij het lef hebben - en vasthouden aan déze 'harde leer', en het onbegrijpelijke belijden.

Misschien maak je daar geen vrienden mee. Want inderdaad: het is geen 'fijn verhaal'. Alhoewel... zou het niet? Deze 'harde leer' heeft alles in zich om je blij te maken. Want *wij* profiteren ervan, dat God niet ons maar zijn Zoon Jezus Christus straft! *Wij* krijgen het *leven* terug, en onze hoge positie in de schepping!

En bedenk wel: die 'leer van de eeuwige straf' is *niet* door *mensen* bedacht, is *niet* het stokpaardje van *gereformeerden*! Het is *God Zelf* die het ons vertelt!
Zien we het? Dat juist die *straf* bewijst dat God liefde is?

Alle eer aan God - omdat Hij *God* is en blijft, en geen loopje met Zich laat nemen.
Eer aan de Vader - dat Hij *liefde* is, en daarom niet *ons* ons verdiende loon geeft.
Eer aan de Zoon - dat Hij in onze plaats wilde staan.
Eer aan de Heilige Geest - die ons *dit* leert geloven en belijden.

Amen.